

[Elgaard.]

Løjligheder at afvise de værelsesøgende, idet man i modsat Fald maatte befrygte, at det i Praksis vilde blive de mindste af Løjlighederne med overtallige Værelser, som først blev belagt med værelsesøgende.

I det Forslag til Forlængelse af de midlertidige Regler i Lejeloven, der nylig har været behandlet af Tinget, fandtes Forslag om to mindre Ændringer, der var motiveret med Gennemførelsen af Værelseanvisningsloven. Som bekendt blev disse Regler udtaget af Lejelovforslaget, da det ved dettes Vedtagelse endnu stillede sig noget uvist, om Værelseloven vilde blive gennemført. Som Følge heraf stilles der nu Forslag om, at de paagældende Ændringer indføres i Lejeloven i Forbindelse med Vedtagelsen af Forslaget om Værelseloven. Ændringerne gaar ud paa, at Fremlejenævnet ogsaa skal godkende Lejeaftaler om enkelte Værelser, der af Ejendommens Ejer udlejes til værelsesøgende. Efter den hidtil gældende Bestemmelse var en saadan Aftale ikke undergivet Kontrol, hvorimod Forhøjelse af Lejen ved Indgaaelse af nyt Lejemaal skulde forelægges Nævnet. Endvidere foretages der i Lejelovens § 64 h den Ændring, at Fremlejenævnet paa eget Initiativ kan nedsætte Lejen i Tilfælde, hvor Nævnet bliver bekendt med, at der oppebæres Misforholdsleje.

Alle de Ændringer, jeg her har peget paa, og enkelte andre mindre betydende er foreslaaet af den højtærede Minister med Tilslutning fra et enstemmigt Udvalg. Jeg kan derfor paa Udvalgets Vegne anbefale samtlige i Betænkningen stillede Ændringsforslag til Vedtagelse og Lovforslaget, efter at disse Ændringer er vedtaget ved anden Behandling, til Vedtagelse ved tredje Behandling.

Uden for Betænkningen er der af det kommunistiske Parti stillet et Ændringsforslag i Form af en ny Affattelse af Lovforslaget som „Forslag til Lov om Anmeldelsespligt for og Udleje af Værelser til enlige Personer“. Jeg kan paa Grundlag af det, jeg allerede har redegjort for, ikke anbefale dette Ændringsforslag, men maa ogsaa paa Udvalgets Vegne anbefale at stemme imod dette af det kommunistiske Parti uden for Betænkningen stillede Ændringsforslag, men anbefale de Ændringer, jeg har redegjort for, til Vedtagelse ved anden Behandling.

Ragnhild Andersen: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Fru Alvilda Larsen er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa Partiets Vegne redegøre for vore Syns-

punkter angaaende det foreliggende Lovforslag og begrunde vore Ændringsforslag.

Som en virkningsfuld Illustration til Værelselovens Behandling her i det høje Ting stod i Gaar at læse i Dagspressen: „Langfristet Løsning af Boligspørgsmaalet. Tanken om Rationering af Byggematerialer foreløbig opgivet.“ Med andre Ord, Byggeplanerne vil ikke kunne holde; det vil tage Aar, før det store Boligbehov i vort Land bliver dækket. Med denne haarde Kendsgerning for Øje skal Rigsdagen i Dag træffe sine Beslutninger. Paa et Tidspunkt, da man ved, at Bolignøden ikke vil aftage, men snarere tiltage et anseligt Stykke Tid fremover, skal vi træffe Beslutninger til Løsning af Ungdommens Boligproblem. I Betragtning af den overordentlige Betydning, det har for Ungdommen og for Samfundet som Helhed, at der sikres vore unge menneskeværdige Kaar og ordentlige Uddannelsesbetingelser, havde man Ret til at vente sig en hel Del af Lovgivningsmagten. Saa vel Ungdommen som ogsaa vi andre havde Ret til at vente af Rigsdagen baade Tempo, Beredvillighed og den største Imødekommenhed. Det var berettiget at vente, at man i dette Spørgsmaal ikke hagede sig fast i gamle Privilegier og Særrettigheder i den hellige og ukrænkelige Ejendomsrets Navn, men at man slog Portene op i Forstaaelse af Ungdommens Ret til at leve og udvikle sig paa forsvarlig Maade.

Den Betænkning, der ligger paa Rigsdagens Bord, fortæller efter vor Opfattelse ikke om en saadan Beredvillighed og Imødekommenhed. Den fortæller ikke om, at hvor der er Hjerterum, er der ogsaa Husrum. Den frister mig til at tænke paa, hvad Professor Hal Koch, der var Ungdomskommissionens Formand, skrev i „Politiken“ den 12. Februar efter første Behandling af Lovforslaget her i Folketinget angaaende det ærede Medlem Hr. Elgaards og det ærede Medlem Hr. Aksel Møllers Ordførertaler. Jeg maa maaske bede om den højtærede Formands Tilladelse til et Par korte Citater her og lidt senere. Ungdomskommissionens Formand udtalte dengang i „Politiken“:

„Men der var virkelig, som det blev sagt, ikke Tale om at lukke Døren i og dreje Nøglen om. Nej, det var ansvarsbevidste og socialt tænkende Mænd, der talte. Men Rækkefølgen for deres Ansvar og deres Tænkning var ganske tydelig: først de, der har deres paa det tørre, dem, maa der ikke pilles ved, saa maa vi bagefter se, hvad der uden at krænke de førstes Fred kan gøres for Staklerne.“